גוט שבת און גוט יום טוב אלע אידן. עס זענען שוין פארבייגעגאנגען עטליכע יארן זייט "נארמאן סאלזיץ" האט געזען חסידים טאנצען אין שמחת תורה. אפילו ער האט געשטאמט פון א חסידישע משפחה אין קאלבאזאווא, פוילען, האט ער נעבאך פארלאזט זיין אידישקייט אין יוראפ אין די מלחמה יארן. אמאל אין די יאר תשכ"ה, האט נארמאן געהאט די געלעגנהייט צו גיין שמחת תורה קיין קרוין הייטס. זיין הארץ האט אים געשלעפט און ער האט טאקע מסכים געווען צו גיין מיט זיינע חברים צו זען די חסידים אין די הייליגע יום טוב פון שמחת תורה.

נארמאן מיט זיינע חברים זענען אנגעקומען צום שול פונעם באבוב'ער רב זצ"ל. נארמאן איז אריינגעגאנגען און ער האט געזען ווי די באבוב'ער חסידים האבן געקוקט ווי זייער רבי טאנצט מיט א קליינע ספר תורה. ער האט זיך אריינגעשטיפט צו קענען זען בעסער. מענטשן האבן אים אנגעקוקט אביסל מאדנע, ווייל ער איז געווען אנגעטון מיט מער מאדערנע קליידער. עטליכע חסידים האבן אויך געהאלטן ספרי תורה און זיי האבן געטאנצען מיט זייער רבי'ן, אזוי ווי די מנהג איז דארט.

צווישן די הקפות האט א גבאי מיט א רויטע בארד אויסגערופן חסידים צו נעמען ספרי תורה... "ר' יעקב תן כבוד לתורה, וכו'" דאן האט דער גבאי געטיילט די ספרי תורה צו אלעמאן.

"זאלעסקי!" האט נארמאן געהערט דער גבאי זאגן. נארמאן האט ארומגעקוקט דעם עולם, אבער קיינער איז נישט צוגעגאנגען נעמען דעם ספר תורה. "זאלעסקי... תן כבוד לתורה!" האט דער גבאי אויסגערופן. אבער קיינער האט נישט אויסגעטרעטן צו נעמען דעם ספר תורה. ווען נארמאן האט זיך געדרייט צום ארון קודש צו קוקן אויפן גבאי, איז ער איבערראשט געווארן צו זען אז דער גבאי האט געוואלט איבערגעבן דעם ספר תורה צו אים!

זאלעסקי... זאלעסקי... פלוצלינג האט ער זיך דערמאנט וועגן דעם נאמען. נארמאן האט נישט געהערט דעם נאמען אין מער ווי צוואנציג יאר. דער מענטש "טאדיאוז זאלעסקי" האט שוין נישט געהאט קיין קיום אויפן וועלט. עס איז געווען די נאמען וואס נארמאן האט גענוצט אין די צווייטע וועלט מלחמה. דעמאלט האט נארמאן זיך פארשטעלט אלס א קאטולישער פוילישער גוי. עס איז געווען די מלחמה יארן, און נארמאן האט געדינט אין פוילישען מיליטער אלס אפיסער, און קיינער האט אים נישט חושד געווען אז ער איז א איד. אבער, פלאי פלאים, דער חסיד מיט דעם רויטען בארד האט געוואלט מכבד זיין "טאדיאוז זאלעסקי" מיט א הקפה!

זיין קאפ שפינענדיג זיך מיט ערשטוינונג, האט נארמאן אויסגעטרעטן צו נעמען דעם ספר תורה. זיינע חברים האבן אלעס אנגעקוקט מיט אן איבערראשונג, נישט וויסענדיג וואס די פשט איז דערפון.

מען האט אנגעהויבן צו זינגען דער געוויסע הקפה ניגון וואס איז שייך געווען צו יענע הקפה, און נארמאן האט זיך גענומען טאנצן מיט דעם רבי'ן און די אנדערע חסידים וואס האבן געהאלטן די ספרי תורה. נארמאן האט אנגעכאפט דעם ספר תורה אזוי ווי ער האלט אהן א שטריק צו זיין פארגאנגענהייט. ער האט געטאנצט און געטאנצט נישט וועלענדיג אז די ניגון זאל זיך ענדיגען. ער האט געקוקט אויפן רבי'ן, און ער האט געשפירט א שטארקע דביקות.

סוף כל סוף האט די הקפה זיך טאקע געענדיגט. נארמאן איז צוריקגעגאנגען צום גבאי און ער האט אים צוריקגעגעבן דעם ספר תורה. נארמאן האט געאטעמט טיפערהייט פון דעם לעבעדיגע טאנצען. ער האט געפרעגט דעם גבאי, "פארוואס האסטו מיר געגעבן דעם ספר תורה??!? וויאזוי האסטו מיך דערקענט אלס זאלעסקי?"

"איך בין דיך שולדיגט א חוב!" האט יענער חסיד געזאגט צו נארמאן. "און איך בין פריילך אז איך קען יעצט עפעס צוריקצאלן, דורך געבן יעצט דעם כבוד!"

"א חוב?... ווי קען עס זיין? איך קען דיך אפילו נישט!" האט נארמאן געזאגט צום גבאי.

"אה, איך מיין אז דו געדענקסט יא!" האט דער חסיד געזאגט. "אין קראקא סוף מלחמה טעג..." *המשך יבוא.*

פון דעם מעשה וואס מען האט געליינט ביז יעצט, זעט מען דעם כח פון אהבת ישראל, וואס איז אן ענין וואס איז שייך צו דעם יום טוב פון סוכות. סוכות ווערט אנגערופן "זמן שמחתנו" – די צייט פון אונזער שמחה. "אונזער שמחה" מיינט נישט נאר די שמחה פון "מיר" און "מיין משפחה," נאר, "זמן שמחתנו" איז משמע אז מען דארף מאכן זיכער אז אלע אידן זענען בשמחה.

סוכות איז א צייט ווען עס זענען דא אסאך נסיוניות אין די מצוות בין אדם לחבירו, למשל מיט די שכנים בשעת מען בויעט די סוכה, ביים קויפן די ד' מינים, וכו'. מיר האבן אויך געהאט יעצט די געלעגנהייט צו מרבה זיין אין אהבת ישראל דורך העלפן יענעם אדער בארגן טולס פאר יענעם וגו'.

דורך ליב האבן און אכטונג געבן אויף יענעמס כבוד בפרט אין דעם הייליגען יום טוב פון סוכות, וועלן מיר אלע זוכה זיין אי"ה צו אלע השפעות טובות פון זמן שמחתנו, און צו די ווערטער וואס מען זאגט, "הרחמן, הוא יקים לנו את סכת דוד הנופלת." **גוט שבת און גוט יום טוב אלע אידן.**

מזל טוב לבחורים אהרן מאיר מייזנער נ"י און יצחק אהרן גלאנץ נ"י לרגל שמחת הבר מצוה שלהם
נתרם לרפו"ש של מרדכי מנחם מענדל בן ציפורה יוטא, דוב בער בן רחל, שאשא מלכה בת גאלדא, משה דוד בן מרים בתשח"י
לנדב גליון זה לרגל שמחה או אירוע אחר, נא להתקשר למתתי' וואלפבערג 362-3234 (845)
כל המענג את השבת נותנין לו משאלות לבו (שבת קיח:) - נא לעיין דף זה לאחר התפילה